

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/119/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612204966
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4612204966.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a sudcov JUDr. Márie Hušekovej a JUDr. Jarmily Pogradovej, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s. Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zastúpený Mgr. Martinom Katriakom, advokátom v Bratislave, Dr. Vladimíra Clementisa 10, proti odporkyni: J. C., nar. X.XX.XXXX, bytom U., N. XXXX/X, občan SR, zastúpená JUDr. Margitou Kytarovou, advokátkou v Topoľčanoch, ul. Sv. Cyrila a Metoda 4595/18, o zaplatenie 4.520,80 Eur istiny s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 4C/238/2012-142 zo dňa 11. januára 2013, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti výroku o trovách konania účastníkov **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa **j e p o v i n n á** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 148,90 Eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporkyne zaplatenia sumy 4.520,80 eura spolu s úrokom z omeškania z dôvodu, že v dňoch 21.6.2000, 15.1.2009 a 13.11.2009 uzavrel s odporkyňou zmluvy o pripojení, na základe ktorých jej bolo poskytnutých 3 ks SIM kariet a odporkyňa využívala jeho telekomunikačné služby, pričom za tieto riadne nezaplatila a nedoplatok za fakturované služby za obdobie od 7.8.2010 do 7.1.2011 predstavuje sumu 3.921,86 eura a okrem toho si voči odporkyni uplatnil aj zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 598,94 eura.

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany ako súd prvého stupňa rozhodol tak, že odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 3.921,86 Eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 28.8.2012 do zaplatenia, v splátkach po 50,-Eur mesačne s účinnosťou od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti rozsudku až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok, pričom návrh (žalobu) navrhovateľa (žalobcu) vo zvyšku (ohľadom zaplatenia sumy 598,94 Eur a časti úroku z omeškania) zamietol a súčasne o trovách účastníkov voči sebe navzájom rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie súd prvého stupňa s poukazom na vykonané dokazovanie, citované ustanovenia zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (§ 43 ods. 1 a 2) a citované ustanovenia Občianskeho zákonníka (OZ - zákon č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - § 544 ods. 1 a 2) odôvodnil tým, že návrh navrhovateľa považoval za dôvodne podaný v časti uplatňovaných súm za poskytnuté služby a za nedôvodne podaný v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty a časti úroku z omeškania požadovaného nad rámec ustanovenia § 517 ods. 2 OZ a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. (§ 3 ods. 1), keď súčasne v zmysle ustanovenia § 160 ods. 1 OSP (Občianskeho súdneho poriadku - zákon č. 99/1963 Zb.) umožnil odporkyni priznanú pohľadávku zaplatiť v mesačných

splátkach po 50,-Eur mesačne a o náhrade trov konania účastníkov rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 OSP, vzhľadom na čiastočný úspech účastníkov v konaní a prihladnutie na dôvody hodné osobitného zreteľa. Je nesporné, že medzi účastníkmi boli uzavreté jednotlivé zmluvy o pripojení, na základe ktorých bol odporkyňa poskytnutý mobilný telefón, ako aj telekomunikačné zariadenie, ktorým využívala služby internetu, pričom odporkyňa faktúry vystavené navrhovateľom neuhradila a tieto faktúry za poskytnuté služby spolu predstavujú sumu 3.921,86 Eur, keď podstatnú časť týchto faktúr predstavujú poplatky za využívanie služieb internetu v Chorvátsku, kam odporkyňa odcestovala dňa 11.7.2010 a podľa jej tvrdenia na zákazníckej linke navrhovateľa jej mala byť daná odpoveď ohľadom používania internetu v Chorvátsku tak, že tento môže používať za rovnakých podmienok ako na Slovensku. Uvedené tvrdenie odporkyne nie je možné žiadnym spôsobom preveriť, pretože navrhovateľ záznamy telefonických hovorov so zákazníkmi z daného obdobia už neviduje, z tohto dôvodu nie je možné zistiť, aká informácia ohľadom používania internetu v zahraničí bola odporkyni v skutočnosti poskytnutá a teda odporkyňa dôkazné bremeno na svoje tvrdenie nepreukázala. Dňa 15.7.2010 bolo odporkyni oznámené, že prekročila limit a bola vyzvaná k úhrade sumy 2.350,-Eur, keďže tak neučinila dňom 21.7.2010, došlo k obmedzeniu poskytovania služieb zo strany navrhovateľa. Keďže odporkyni boli faktúry zasielané elektronicky a medzitým došlo k jej odpojeniu, tak sporné faktúry podľa jej tvrdenia jej doručené neboli, i keď navrhovateľ v tomto smere poukazoval na všeobecné zmluvné podmienky, podľa ktorých bola povinná mu oznámiť, že jej faktúry doručené neboli, avšak odporkyňa sa v pobočke navrhovateľa domáhala vystavenia faktúr, ktorej žiadosti vyhovené nebolo, tiež reklamovala faktúrované služby za používanie internetu a oznámila navrhovateľovi ukončenie platnosti zmluvy o pripojení pred uplynutím doby viazanosti. Navrhovateľ reklamáciu odporkyne neakceptoval, poukazoval na zaviazanie sa odporkyne využívať jeho služby po dobu 24 mesiacov, keď až v priebehu súdneho konania odporkyni boli doručené faktúry za poskytnuté služby spolu s návrhom a to dňa 27.8.2012, od ktorého dátumu bol navrhovateľovi priznaný požadovaný úrok z omeškania. Keďže odporkyňa mala s navrhovateľom riadne uzavreté zmluvy o pripojení a bola povinná platiť za poskytnuté služby, súd prvého stupňa dospel k záveru, že v časti o zaplatenie sumy 3.921,86 Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne od 28.8.2012 do zaplatenia je návrh podaný dôvodne, keďže odporkyňa jednotlivé faktúry neuhradila a jej obrana o nesprávne poskytnutej informácii je právne irelevantná, pretože jednak nebola preukázaná a na druhej strane sa mala možnosť oboznámiť s podmienkami používania internetu v zmluvách o pripojení, vo všeobecných podmienkach. Vo viacerých predchádzajúcich súdnych konaniach vedených zo strany navrhovateľa bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku a navrhovateľovi bolo zakázané používať túto zmluvnú podmienku, z ktorého dôvodu návrh navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 598,94 Eur s príslušenstvom z titulu zmluvnej pokuty ako nedôvodný zamietol.

Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadla len odporkyňa domáhajúca sa zmeny rozsudku súdu prvého stupňa tak, aby návrh bol v plnom rozsahu zamietnutý, resp. aby bol rozsudok zrušený a vec vrátená súdu prvého stupňa na nové konanie, na ktorom by bol vypočutý ako svedok ňou teraz navrhovaný S. D.. Je nesporné, že mala uzatvorenú zmluvu o pripojení a to vrátane dodatku, avšak vzhľadom na tú skutočnosť, že nikde v dodatku k zmluve ani vo všeobecných podmienkach nevedela, ako môže používať internet v Chorvátsku, informovala sa na zákazníckej linke navrhovateľa a tam jej bolo povedané, že v Chorvátsku môže internet používať za rovnakých podmienok ako na Slovensku, keď tento rozhovor bol nahrávaný a túto skutočnosť vie potvrdiť aj jej priateľ prítomný pri telefonovaní S. D.. Vyúčtovanie jej malo byť doručené najneskôr do 3 mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia, čo sa nestalo, keď navrhovateľovi vyčíta aj neprehľadnosť faktúry, z ktorej vôbec nie je možné zrejme zistiť, čo a akú platbu, za aký rozsah služieb má zaplatiť uvedenú sumu. Absolútne nevie, za čo má zaplatiť uvedenú sumu a ako spotrebiteľ bola navrhovateľom uvedená do omylu, pričom dôkazné bremeno ohľadom telefonátu podľa jej názoru neunesol navrhovateľ, ktorý zámerne neodovzdal hlasový záznam o telefonickom hovore na infolinku. Uzatvorené zmluvy treba posudzovať ako zmluvy spotrebiteľské a v prípade jasného nevyšpecifikovania vo všeobecných podmienkach a v zmluve ako môže používať internet v Chorvátsku, tak by malo potom platiť, že bolo dohodnuté, že ho môže používať tak, ako na Slovensku, keď v prípade pochybností sa má vykladať právo v prospech spotrebiteľa. Už len tá skutočnosť, ako strašne neprehľadne sú uvedené podmienky používania tohto konkrétneho internetu, takým drobným písmom, nie je veľmi korektné. Je ochotná uhradiť len takú faktúru, kde budú všetky tieto náležitosti a bude jej účtovaná suma za používanie internetu tak, ako sa faktúruje jeho používanie na Slovensku. Má preto za to, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, pretože mal trvať na tom, aby navrhovateľ predložil

tieto hlasové záznamy a na základe toho potom dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadal potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a uplatnil si aj náhradu trov odvolacieho konania za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu v sume 161,01 Eur + režijný paušál 7,81 Eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (advokátskej tarify). Poukázal na to, že všetky potrebné informácie o využívaní internetových služieb mohla odporkyňa nájsť v jasnej, zrozumiteľnej a prehľadnej forme vo svojej zmluve a vo vtedy platnom cenníku jeho služieb, keď odporkyňou čerpané dáta boli spoplatňované v cene 5,8853 Eur/1MB. Nie je preto možné, aby odporkyňa pri telefonickom rozhovore s jeho pracovníkom dostala informáciu, že v Chorvátsku môže používať internet za rovnakých podmienok ako na Slovensku, keď toto svoje tvrdenie nijako nepreukázala. Ním vystavené faktúry sú v súlade s § 42 ods. 3 písm. b/ zák. č. 610/2003 Z. z. a boli odporkyňi doručované elektronicky v súlade s bodom 16.3 Všeobecných zmluvných podmienok, keď ich nedoručenie bola odporkyňa povinná mu oznámiť, inak sa považuje faktúra za oznámenú posledným dňom desaťdňovej lehoty po skončení zúčtovacieho obdobia. Vo svojich systémoch neeviduje žiadny záznam o oznámení odporkyne o nedoručení jej faktúr, preto má za to, že faktúry jej boli doručené riadne a včas, na čom nič nemení ani to, že odvolanie nepodal. Požiadavka na výsluch svedka S. D. je v rozpore s ustanoveniami § 120 ods. 4 a § 205a OSP. Žiada preto rozsudok potvrdiť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania odporkyne (§ 212 ods. 1 OSP) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutých častiach podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdiť a zároveň v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi v zmysle ustanovenia § 224 a § 142 ods. 1 OSP priznať požadovanú náhradu trov odvolacieho konania v sume 148,90 Eur vychádzajúc z predmetu odvolacieho konania (1 úkon 141,09 Eur + 7,81 Eur režijný paušál).

Nakoľko sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa týkajúcich sa napadnutej časti rozsudku, na tieto aj ako na svoje pre ich správnosť len poukazuje a opakuje ich preto nebude (§ 219 ods. 2 OSP). Odvolací súd len dodáva, že v danom prípade odvolanie odporkyne čo do dôvodov odvolania smerovalo len proti vyúčtovaniu za služby internetu, nie za ostatné dodané služby, ktorých sa odvolacie dôvody odporkyne netýkali. Čo sa týka služieb internetu (3.122, 1985 + 19 % DPH), treba súhlasiť s navrhovateľom a súdom prvého stupňa v tom, že odporkyňa mala dôkazné bremeno a toto o svojich tvrdeniach nepreukázala, keď ani ňou tvrdená a nepreukázaná informácia, že v Chorvátsku môže používať internet za rovnakých podmienok ako na Slovensku, nemusela znamenať používanie za rovnakých cenových podmienok, ale len za technických podmienok využívania služby internet. Svedeckú výpoveď mala odvolateľka navrhnuť pred súdom prvého stupňa a rozsah použitia internetu vyplýva z rozpisu (č. I. 57).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.